

MantelZorg-Ervaring in crisissituatie ouders

Maastricht, 14 Februari 2017

Middels deze brief wil ik graag mijn bevindingen delen met u over het leven van mijn ouders vanuit de periode van volledig zelfstandig wonen tot en met het wonen onder 24-uurs-zorg-begeleiding in VillaKeizersKroon te Maastricht.

Nog zelfstandig (?) thuis

Mijn ouders, toen 87 en 85 jaar, woonden tot januari 2016 zonder professionele hulp zelfstandig in een appartement bij mij in hetzelfde appartementencomplex. Mijn moeder lijdt al 17 jaar aan de ziekte van Parkinson en het korte termijngeheugen van mijn vader liet op dat moment al behoorlijk na.

Eerste stap achteruit

Dit kon zolang omdat ik als enig kind in de gelegenheid was om alles voor hen te regelen. In januari 2016 werd mijn moeder ziek, er werd duidelijk dat ze haar medicatie niet op tijd innam en veel te weinig dronk. Ik kon hun op dat moment ervan overtuigen dat het noodzakelijk werd dat er thuiszorg kwam. Via hun huisarts ben ik bij Privazorg terecht gekomen. Deze organisatie heb ik bewust gekozen omdat er dan maar 2 a 3 verzorgers ingeschakeld zijn. Mijn ouders beviel dit uitstekend en voor mij gaf het ook iets meer rust.

Verdere verslechtering

Dit ging goed totdat mijn moeder steeds vaker geestelijk afwezig was. Hiervoor werd de huisarts ingeschakeld, die liet haar direct opnemen in het AZM.

Daar kreeg ik vrijwel direct te horen dat ze een pacemaker nodig had, maar omdat ze een blaasontsteking had moest dit eerst behandeld worden. Zodoende kwam ze op de hartbewaking te liggen. Na 2 dagen bleek dat ze een delirium te hebben en werd ze naar een gewone kamer verplaatst. Waar in de loop van de week bleek dat ze longontsteking had. Ze kon vanaf het moment dat ze in het ziekenhuis werd opgenomen niets meer zelfstandig. Ik heb mijn vader iedere ochtend naar haar toe gebracht die bleef dan bij haar en hielp haar met eten en drinken.

Crisis – Verpleeghuis ?

Na ongeveer 10 dagen heb ik een gesprek gehad met een aantal artsen waarin mij werd verteld dat ze als de ontstekingen over waren er toch een pacemaker geplaatst zou worden. Maar dat ze niet meer zelfstandig kon wonen en 24-uurs-begeleiding nodig had, waardoor plaatsing in een verpleegkliniek het volgende zal zijn . Al met al zou de wachttijd voordat er

plaats was zeker 6 maanden zijn zolang zou ze in het ziekenhuis blijven en als er dan plaats was binnen een straal van 80 km zou ze daar opgenomen worden totdat er dichterbij iets vrij kwam....

Met deze boodschap ben ik teruggegaan naar mijn ouders. Mijn moeder was nauwelijks aanspreekbaar en mijn vader heb ik mbv de thuishulp herhaaldelijk moeten duidelijk maken dat dit de enige mogelijkheid was. Het AZM heeft de indicatie voor mijn moeder direct aangevraagd. Dit was binnen 2 dagen geregeld, met als resultaat CIZ indicatie ZP 06.

Na 62 jaar uit elkaar ?

Toen het voor mijn vader duidelijk werd wat eea concreet inhield (dat ze dus na 62 jaar huwelijk gescheiden zouden worden) zei hij direct ik wil dit absoluut niet.

Als eerste heb ik in het ziekenhuis navraag gedaan of er misschien ergens privé-mogelijkheden waren. Zij konden me niet helpen, waren hiervan niet op de hoogte. Vervolgens heb ik de thuiszorg benaderd en een van de verzorgers had gehoord dat er in Amby misschien iets zou zijn, maar verder wist ze het ook niet.

Eigen research in Zorgland Zuid-Limburg

Ik ben toen zelf gaan zoeken op internet en kwam uiteindelijk bij VillaKeizersKroon terecht. Eerst heb ik alles met mijn vader doorgesproken omdat hij zich er op dat moment bewust van was dat zijn geheugen-problematiek het begin van dementie kon zijn en ook weet waar dat in resulteren kan.

Het alternatief

Mijn vader en ik zijn samen gaan kijken in VillaKeizersKroon en hij zag zichzelf met mijn moeder er direct wonen. Na de rondleiding en het gesprek met dhr. Balliël en mw. Gerritsen werd voor mij duidelijk dat dit voor hun gezien hun beider problematiek de beste oplossing was. Mijn moeder krijgt alle verzorging die ze nodig heeft en mijn vader kan ten alle tijden bij haar blijven ook als hij volledig dement mocht zijn, hetgeen in andere instellingen voor zover ik heb achterhaald niet mogelijk is.

Als echtpaar in de nieuwe levensfase, maar wel samen

Na ongeveer 4 weken heeft mijn moeder haar pacemaker gekregen wat inhield dat ze 5 dagen later naar VillaKeizersKroon (die tot mijn verbazing niet bekend was bij de begeleidende transfer-verpleegkundige in het AZM) verplaatst zou worden. Aangezien het bouwvakvakantie was, kon hun appartement niet klaar zijn voordat zij kwam. Ik heb het AZM verzocht of ze misschien een paar dagen langer kon blijven maar kreeg hiervoor geen enkele medewerking. Omdat mijn moeder haar conditie zo slecht was en ik

bang was dat ze het allemaal niet zou halen is de heer Balliël haar gaan opzoeken voordat ze kwam, om meteen een provisorische oplossing aan te bieden, zodat zij meteen kon verhuizen naar VillaKeizersKroon. Maandags heeft ze de pacemaker gekregen en donderdags is ze per ambulance overgebracht naar VillaKeizersKroon. Waar ze beiden ontzettend goed werden opgevangen.

En waar echt niets teveel was om het hun zo aangenaam mogelijk te maken in het "provisorium" , totdat hun appartement klaar was. Ze wonen er nu een half jaar mijn moeder is zienderogen vooruitgegaan ze kan weer zelfstandig eten en loopt kleine stukjes achter haar rollator; mijn vader gaat helaas geestelijk achteruit. Mijn ouders en ik zijn ontzettend blij dat we deze plek gevonden hebben. Ze vinden het wonen er fantastisch. En ik kan alleen maar zeggen dat ik ontzettend blij ben voor VillaKeizersKroon gekozen te hebben ze zitten er meer dan op hun plek.

Naast de mantelzorgers en andere kinderen, zien ook kleinkinderen en achterkleinkinderen hun oma genieten samen met opa op hun nieuwe "stekkie".

Maggy Cobben

Meer informatie via www.villakeizerskroon.nl